

Regnbågsstaden

Rätten att leva sitt eget liv utifrån sina egna förutsättningar och drömmar är ett fundament i ett liberalt samhälle. Självklart ska Stockholm vara en stad som anammar öppenhet och tolerans.

Stockholm är Sveriges mest öppna stad. Här blandas och möts människor med olika bakgrund; människor som formar staden till ett myller av mångfald. Stockholmare är fördomsfria. Tack vare denna öppenhet söker sig många människor hit, speciellt många homosexuella, bisexuella och transpersoner (HBT-personer). I Stockholm har det vuxit upp ett spännande uteliv med klubbar som riktar sig mot en HBT-publik och varje sommar firas Stockholm Pride, Stockholms största återkommande festival. Många slår sig ner för att bilda familj i en öppen och tolerant miljö. Att tala om Stockholm som Sveriges Regnbågsstad känns därför naturligt.

Fortfarande finns det mycket kvar att göra vad gäller HBT-frågor i Stockholm. Även om toleransen är stor saknas ofta kunskap och detta leder ibland till strukturer som inte är lika öppna för HBT-personer som för dem som faller inom heteronormen. Folkpartiet har länge gått i bräschen för HBT-personers rättigheter såväl i Sverige som internationellt. Från vaggan till äldreboendet ska det vara självklart för alla att vara individer fullt ut.

Regnbågsfamiljer

Regnbågsfamiljer av alla de slag får ibland ett bemötande byggt på ifrågasättande och okunskap. Tyvärr sker detta alltför ofta i offentlig verksamhet. Att personalen redan i förskolan är medvetna om att alla föräldrapar inte består av en mamma och en pappa måste vara en självklarhet. I förskolan läggs grunden för attityder senare i livet och barn från regnbågsfamiljer måste mötas med samma respekt som andra barn. Även stadens andra verksamheter måste bli bättre på att bemöta regnbågsföräldrar. Ett led i detta är att HBT-certifiera alla stadens verksamheter och bedriva aktiv utbildning för anställda i staden. HBT-certifiering är ett sätt att bli säkerställa att en verksamhet har tillräckliga kunskaper inom området.

Skola och fritidsverksamhet

Den första kontakten med sexualitet är för många sexualundervisningen i skolan. Denna måste därför inkludera undervisning om sexuella läggningar och givetvis också transpersoner. Detta är viktigt inte bara för den normgivande funktionen undervisningen har utan också för att ungdomar som själva är HBT-personer ska känna att de inte är onormala eller mindre värda. Perspektivet måste flyttas från den heteronormativa konventionella sex- och samlevnadsundervisningen till allmän undervisning om sexualitet, samlevnad och sexuell- och könsidentitet.

Skolhälsovården måste vara utbildad inom HBT-frågor för att kunna ge stöd till ungdomar med frågor kring sin sexualitet och sexuella läggning. Fortfarande mår fler HBT-ungdomar psykiskt dåligt och självmordsfrekvensen är högre än genomsnittet för alla unga. Därför är en satsning på HBT-kompetens och ökad medvetenhet bland exempelvis skolkuratorer nödvändig. I Stockholms finns redan idag Sveriges första HBT-certifierade ungdomsmottagningar och arbetet måste fortsätta för att certifiera alla ungdoms- och skolmottagningar.

Att inte följa normen är alltid svårt och man riskerar att drabbas av mobbning eller utsatthet på andra sätt om man står ut från majoriteten. Det finns en klar risk att HBT-ungdomar inte vågar vara sig själva i alla sammanhang, både i skolan och på fritiden. Att stödja fritidsverksamhet som aktivt arbetar för att bryta ner skadliga normer, eller verksamheter som erbjuder HBT-ungdomar en plats där de kan vara sig själva, måste vara ett självklart inslag i regnbågsstaden Stockholm.

Kultur

På det kulturella området sker redan idag mycket. Stockholms största återkommande festival är Stockholm Pride och det finns ett antal nöjesställen med HBT-profil. Stockholms stad kan dock göra mer inom sina egna verksamheter. Som exempel borde det vara en självklarhet att det finns litteratur och tidskrifter om HBT-frågor på alla stadens bibliotek, både allmänna bibliotek och skolbibliotek.

Utelivet som riktar sig till HBT-personer måste även i fortsättningen värnas och den mångfald av kulturer som finns i Stockholms krogvärld måste ha förutsättningarna för att bevaras och utvecklas.

HBT och idrott

Vi ställer krav på de föreningar som får stöd av Stockholms stad att de också åtar sig att aktivt motarbeta diskriminering. Poängen är självklart inte att idrottsföreningar ska bli av med sina bidrag, utan att vi genom att lyfta toleransfrågorna i såväl riktlinjerna för bidrag till föreningar som i Stockholms stads idrottspolitiska program, aktualiserar frågan inom idrottsrörelsen på ett tydligt sätt. Målet är inte att straffa någon utan att förändra det som inte är bra. Det står förstås alla fritt att bilda föreningar med precis vilka värderingar som helst. Men om de vill ha stöd från staden måste de aktivt arbeta för alla människors lika värde, det vill säga emot diskriminering.

Vård, omsorg och stödfunktioner

I takt med att allt fler öppna HBT-personer blir äldre, ökar behovet av förståelse för frågorna inom äldreomsorgen. Idag finns i Stockholm ett bolag som driver äldreomsorg som har som profil att kunna HBT-frågorna. Det är självklart bra, men HBT-kompetensen måste finnas hos alla som erbjuder äldreomsorg och bör bli ett krav i upphandlingsförfarandet.

Inom stadens ansvarsområden finns också kontaktpersoner och personliga assistenter. Detta är allt från kontaktpersoner för utsatta ungdomar till assistenter till personer med olika former av funktionsnedsättningar. Staden måste ta ett ansvar för att alla dessa personer får utbildning som även omfattar HBT-frågor. Många brukare är HBT-personer och det måste vara en självklarhet att de som arbetar nära dem också förstår deras situation.

Integration

Ur ett internationellt perspektiv är Sverige ett av de länder som kommit längst vad gäller HBT-personers rättigheter. När människor kommer till Sverige från andra länder kan de ibland ha med sig fördomar och föreställningar om HBT-personer som inte stämmer överens med de värderingar som råder här. Att arbeta aktivt med detta är en viktig del i integrationen.

För stadens del är det främst inom SFI-undervisningen som påverkansmöjligheter finns. Det handlar dels om att göra lärarna medvetna om att det bland deras studenter kan finnas HBT-personer, men också att många andra av deras studenter saknar mycket kunskap som vi i Sverige tar för givet. Dels handlar det om att informera om den svenska lagstiftningen kring frågorna i den allmänna upplysningen om det svenska samhället.

Ytterligare en viktig fråga är hedersvåld riktat mot HBT-personer. Staden måste inleda ett aktivt arbete för att förhindra hedersvåld och dessutom se till att det finns särskilt stöd och skydd för HBT-ungdomar som drabbats.

En regnbågsstad i världsklass

Stockholm ligger i framkant vad gäller arbetet med HBT-frågor. Det är något vi ska vara stolta över. Det lokala arbetet glöms dock ofta bort. När HBT-rättigheter diskuteras landar man ofta i övergripande frågor som diskrimineringslagstiftning och könsneutrala äktenskap. Stockholm borde vara drivande för att sprida kunskap och förändrade attityder även internationellt.

Vi vill därför att Stockholm tar initiativ till en internationell konferens om HBT-rättigheter på lokal och regional nivå. Stockholm kan genom detta också fungera som inspiration till andra huvud- och storstäder i Europa och världen.

Stockholm borde också starkare marknadsföra sig gentemot regnbågsturister och ta fram material som riktar sig till en HBT-publik. Att Stockholms stad i sitt officiella material väljer bilder som visar både heterosexuella och HBT-personer ska vara en självklarhet.

Vi vill

- HBT-certifiera stadens verksamheter.
- Bort med heteronormativiteten i sexualundervisningen.
- Ta upp HBT-frågor i SFI-undervisningen.
- Stoppa hedersvåld mot HBT-ungdomar och ge drabbade skydd.
- Erbjud litteratur om och för HBT-personer på biblioteken.
- Stöd fritidsverksamheter för HBT-ungdomar.
- Stockholm ska agera internationell kunskapsspridare om lokala HBT-frågor.